17 Ιανουαρίου 2014

Aziz Antonios İ.s. 205 yılında Mısır'ın bir köyünde çok zengin olan hristiyan bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşı büyüdükçe okula gitmek istemiyor, yalnızca kutsal sözleri dinleyip onları öğrenmek istiyordu. Yaptığı her şeyle Peygamber İlyas'a benzemeye çalışıyordu. Söz dinleyen, iştahlı , fakirlere ve ihtiyacı olan herkese yardım etmeyi çok seven bir insandı. Aziz Antonios on sekiz yaşına geldiği zaman ailesini kaybetti ve onlar için çok ağıtlar yaktı. Böylece evin en büyüğü olarak evinden ve küçük kız kardeşinden sorumlu oldu.

Bir gün kiliseye gittiğinde Rab İsa'nın söylemiş olduğu: " ...Eğer mükemmel olmak istiyorsan elindekileri fakirlere ver ve arkamdan yürü ,işte o zaman göklerde hazine kazanacaksın..." öğretisini duydu. Bunun üzerine aziz bütün tarlalarını satarak paraları fakirlere dağıttı. Daha sonra kız kardeşini büyütmesi için onu hristiyan bir kadına verdi ve ardından köyden ayrılarak sade ve Tanrı yolunda bir hayat yaşamaya başladı. Hiç durmadan dua ediyor, sürekli oruç tutuyor ve hatta dini kitapları o kadar dikkatli okuyordu ki, onları ezberliyordu.

Şeytan, azizin ruhsal yönden ilerlediğini gördüğü zaman onunla savaşmaya karar

verdi. Her akşam azizin yanına giderek ona vuruyor bazı zamanlar karşısına bir kadın gibi çıkarak onu kışkırtmaya çalışıyor bazı zamanlar da azize tarlalarını ve kızkardeşini hatırlatarak köyüne dönmesini sağlamak istiyordu. Bunlar olurken aziz dua ediyor ve o anda, Rab İsa'nın ismine bile dayanamayan şeytan hemen ortalıktan kayboluyordu. Aziz Antonios Tanrı yolundaki ilerleyişine daha da sürat kattı ve daha sert bir şekilde dualarına ve oruçlarına devam etti. Yemeği, bir arkadaşının ona ayda bir kere getirdiği ekmek ve tuzdan başka bir şey değildi. Yatacak yatağı yoktu. Bazen yere biraz uzanıyor ardından tekrar kalkıp duasına devam ediyordu.Tanrı'ya olan bu inancını kıskanan şeytanlar azizi öylesine dövdüler ki; saatlerce hareketsiz kalmak zorunda kaldı. Aziz kendine geldiği zaman cesaretle şunları dedi: "Karanlığın şeytanları beni korkutmaya çalışmayın. Beni hiç bir zaman İsa'nın sevgisinden ayıramayacaksınız!"

Şeytan, azizi dayakla korkutamayacağını anladığı zaman ondan başka yollarla intikam almaya karar verdi. Bir gece azizin Kutsal Kitabı okuduğu bir sırada deprem olurcasına büyük bir gürültü duyuldu. O sırada şeytanlar vahşi yaratıklar kılığında azizin karşısına çıktılar. Etraf vahşi ayılarla, boğalarla, yılanlarla ve akreplerle dolmuştu. Hepsi Tanrı'nın sevgili kuluna saldırmaya hazırdı. Şeytanın kendisini korkutmak istediğini anlayan aziz şunları söyledi: "Vahşi yaratıklar eğer gerçekten gücünüz olsaydı aranızdan yalnızca birinizin gelip bana zarar vermesi yeterli olacaktı. Ancak Mesih İsa'nın üzerimdeki korumasını bildiğiniz için, beni korkutmaya hep beraber geldiniz. Hepiniz güçsüz ve korkaksınız."

O anda mağara kutsal ve muazzam bir ışıkla doldu ve işte o anda kötü ruh olan şeytan ortalıktan kayboldu. Aziz bunun üzerine diz çökerek şunları söyledi: "Efendim neredeydin? Neden beni korumak için en baştan gelmedin?"

– Ben buradaydım, ancak ne var ki inancını görmek istiyordum. İnançla savaştın ve başardın, bu yüzden artık sana hep yardım edeceğim!

Aziz bunları duyduktan sonra daha büyük bir iştahla ve delikanlılıkla yoluna devam etti. Aziz o zamanlar 35 yaşında idi. Aziz yaşadığı mezarın içerisinden ayrılarak daha da dindar bir hayat sürdürebilmek için yakınındaki bir dağa çıktı. 20 sene boyunca hiç dışarı çıkmadan bir külübede yaşadı. Arkadaşları ve yabancılar onu görmek istediklerinden kapıyı kırarak içeri girdiler, onlara bir şeyler söylemesi için yalvardılar o da onları üzmemek için şunu tembih etti:

– Şeytanlar Hristiyanların düşmanıdır. Biz onlara önem vermediğimiz zaman onlar kudururlar. Onlar güçsüzdür ve bu yüzden duadan, oruçtan ve hayır işlerinden korkarlar. Bir yanlışınız için özür dilediğiniz zaman onlar korkup hemen kaçarlar. Siz Tanrı'nın yanında bulundukça onlar size hiç bir kötülük yapamazlar.

Kutsal Ruh'un yardımıyla aziz bir çok ruhsal yeteneğe sahip oldu. Mesela, bedenlerden şeytan kovabiliyor, hastalıkları iyileştirebiliyor, hatta olacakları önceden bilebiliyordu.

Aziz bir gün aziz Atanasios ile beraber İskenderiye'den ayrılırken arkasında bir kadının bağırdığını duydu:

– Tanrı'nın insanı ne olur bana yardım et kızım şeytandan acı çekmekte!

Şeytanı içinde bulunduran kız yere düşerek bağırmaya başladı. Aziz bunun üzerine hemen, Tanrı'ya kızın iyi olması için dua etti ve o anda kız yerinden sağlıklı bir şekilde kalkarak azize ve Tanrı'ya mucize için şükretti.

Arion tarikatı taraftarı olan Valakios adında bir komutan Hristiyanlara düşmadı. O kadar taş kalpliydi ki; genç kızları ve rahipleri soydurup onları kamçılamaya korkmazdı. Bunları duyan Antonios hemen Valakios'a mektup yazarak eğer Hristiyanları kovalamaya devam ederse Tanrı'nın da kendisini kovalayacağını ve ona karşı savaş açacağını belirtti. Günahlarından dönmek istemeyen komutan azize adam göndererek, kısa bir zaman içerisinde kendisine de işkence yapacağını bildirdi. Aradan iki gün geçtikten sonra Valakios ve arkadaşı Nestorios İskenderiye'ye doğru giderlerken Nestorios'un atı Valakios'un ayağını öyle bir ısırdı ki; komutan üç gün içerisinde vefat etti. Bunun üzerine herkes azizin önceden söylediklerinin çıkmasına hayran kaldı.

Antonios sonunun yaklaştığını anladığı zaman bazı rahiplerrin yaşadığı dağa geri döndü ve kısa bir zaman içerisinde hastalandı. Daha sonra rahipleri yanına çağırarak onlara görevlerine iştahla devam etmelerini tembih etti. Onlara şeytanların sert ama güçsüz olduklarını hatırlatarak onlardan korkmamalarını söyledi. Daha sonra, ölünce bedeninin toprağın altına gömülmesini ve kimsenin onun nerede gömülü olduğu bilmemesini istedi.

Bu olayın ardından azize görünen melekler onun bedenini almak için geldiler. Aziz bu olayı mutluluk içinde kabul ederken bedenini 105 yaşında Tanrı'ya teslim etti. Azizin yortusu kilisemiz tarafından 17 Ocak'ta kutlanmaktadır.

kaynak: oodegr.com